

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนนในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยคุณลักษณะทั่วไป ขีดความสามารถการบริหารจัดการศึกษาขีดความสามารถในการปฏิบัติการการขนส่งและเปรียบเทียบขีดความสามารถการแข่งขัน และความคิดเห็นต่อการเปิดเสรีการค้าการขนส่ง ของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนน ในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนน ในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว โดยตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือผู้จัดการการขนส่ง ผู้บริหาร และเจ้าของบริษัท ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับงานการขนส่ง และด้านโลจิสติกส์ ที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบกับการวางแผนกลยุทธ์ของบริษัท ในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว จำนวน 30 บริษัท โดยได้ทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการ ที่เป็นของคนลาว 100% โดยผู้วิจัยได้ทำการไปสัมภาษณ์ และแจกแบบสอบถามทั้งสิ้น 30 ชุด ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามคืนกลับมา จำนวน 22 ชุด คิดเป็นร้อยละ 73.33

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ปัจจัยคุณลักษณะ ขีดความสามารถการบริหารจัดการ และขีดความสามารถในการปฏิบัติการการขนส่งของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้หาค่าร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์ เปรียบเทียบขีดความสามารถการแข่งขันและความคิดเห็นต่อการเปิดเสรีการค้าการขนส่ง โดยใช้เลขาคณิตค่าเฉลี่ย (Mean)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนน ในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้จัดการการขนส่ง เป็นผู้มีความรู้ในการจัดการการขนส่ง ระดับการศึกษาผู้ที่ให้ข้อมูลต่ำกว่าหรือเทียบเท่า ปวช.

ส่วนมากแล้วจะเป็นเจ้าของบริษัท สินค้าที่ให้บริการสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าทั่ว ๆ ไป เป็นผู้ประกอบการขนส่งขนาดกลางและขนาดเล็ก มีรถขนส่งสินค้าที่ทางบริษัทเป็นเจ้าของเองน้อย ส่วนใหญ่เป็นรถร่วม เพราะเป็นผู้ประกอบการจัดส่งสินค้า รถบรรทุกที่ใช้ในการขนส่งสินค้าส่วนใหญ่แล้วเป็นรถกระบะบรรทุก 12 ล้อ และ 6 ล้อ สามารถขนส่งสินค้าได้หลากหลายอย่างเช่น สินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าทั่ว ๆ ไป และก็เป็นรถมือสองที่นำเข้ามาจากประเทศเกาหลี ญี่ปุ่นและจีน

2. ชัดความสามารถการบริหารจัดการ

ความพร้อมทางด้านเงินทุน ของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนนโดยรวมแล้ว ธุรกิจนี้ถือว่ามีความสำคัญมากในการพัฒนาประเทศ เป็นการชี้วัดถึงการไหลเวียนของสินค้าทุกประเภท โดยไม่มีข้อจำกัด เพื่อให้ต้นทุนทางด้านการขนส่งอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ของผู้ใช้บริการ แต่โดยรวมแล้วเงินทุนของผู้ประกอบการขนส่งยังไม่พร้อมที่จะลงทุนทางด้านการขนส่งสินค้าทางถนนทุกประเภท เช่น การขนส่งด้วยรถขนส่งตู้คอนเทนเนอร์และรถขนส่งห้องเย็น เพราะต้องได้ลงทุนอีกมากทางด้านให้บริการทางด้านนี้

ทรัพยากรบุคคล ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่แล้วไม่ขาดแคลนทรัพยากรบุคคลในตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ หรือพนักงานขับรถ การให้บริการ โดยส่วนมากแล้วยังไม่ได้มีการแข่งขันกันมากนักและผู้ประกอบการส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ประกอบการรับจ้างทั่วไปและที่รับจ้างจากผู้ประกอบการรับจัดส่งสินค้า

การจัดการด้านการเงิน ของผู้ประกอบการขนส่งยังให้ความสำคัญน้อย ในการจัดการทางการเงินเข้าสู่ระบบ เพราะยังไม่มีผู้ประกอบการรายใดมีระบบบัญชีทางการเงินที่สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลาและก็ยังไม่มีมีการชำระค่าบริการผ่านระบบธนาคาร เพื่อง่ายต่อการดำเนินการทางด้านธุรกิจ ยังไม่เห็นความสำคัญต่อการปรับปรุงตัวเองทางด้านการเงินและการบริหารทางด้านต้นทุน

การบริหารจัดการยานพาหนะ โดยรวมแล้วผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนน ยังไม่ได้มาตรฐาน รถบรรทุกที่ใช้ในการขนส่งสินค้าส่วนมากแล้วจะเป็นรถมือสอง เป็นรถบรรทุกจากประเทศเกาหลี ญี่ปุ่นและจีน การซ่อมบำรุงก็ยังไม่มีความเป็นระบบ การเก็บข้อมูลการเดินของรถบรรทุกไว้เป็นสถิติก็ยังไม่มีความเข้าใจในการเก็บข้อมูล และก็ไม่รู้จะเอาผลของการเดินรถไปปรับปรุงแก้ไขการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ ไม่เห็นความสำคัญต่อการพัฒนาตนเองให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในอนาคต

ทรัพยากรมนุษย์ เป็นส่วนสำคัญที่เป็นตัวชี้วัดภายในของบริษัท ผู้ประกอบการขนส่งยังขาดความรู้ความเข้าใจของการให้บริการ มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์น้อยมาก ทำให้องค์กรขาดความคิดสร้างสรรค์ การให้บริการทางด้านการขนส่งใน สปป.ลาว การแข่งขันก็ยังไม่มีการแข่งขัน

กันมากนัก ทำให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังตื่นตัวในการพัฒนาตนเอง เห็นว่าทรัพยากรที่มีก็เพียงพอแล้ว

การนำใช้เทคโนโลยี เข้าในการให้บริการถือว่ายังไม่มีความพร้อมหรือไม่มีขีดความสามารถพอที่จะให้บริการ และการที่ผู้ให้บริการขนส่งได้นำใช้เทคโนโลยีเครื่องมือสื่อสารทางโทรศัพท์ในการสั่งงานอย่างเดียวในการให้บริการ เป็นการให้บริการที่ใช้การติดต่อสื่อสารในการสั่งสินค้าผ่านโทรศัพท์ และบันทึกข้อมูลด้วยมือไว้ในสมุดบันทึกในแต่ละวัน

การให้บริการลูกค้า ผู้ประกอบการขนส่งให้บริการขนส่งสินค้าทางถนนเป็นหลัก ด้วยใช้รถกระบะบรรทุกและรถตู้บรรทุกเป็นพาหนะหลักในการขนส่ง การให้บริการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ผู้ประกอบการขนส่งใน นครหลวงเวียงจันทน์ ยังขาดความรู้เรื่องการบริหารจัดการ และก็ยังไม่มีการรายใดที่มีขีดความสามารถพอที่จะให้บริการได้ครบทุกรูปแบบของการให้บริการทางด้านการขนส่ง เพราะยังขาดเครื่องมืออุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสินค้า

ปัญหาที่พบในการดำเนินธุรกิจให้บริการขนส่ง ในการขนส่งมากที่สุด คือ กฎระเบียบข้อบังคับเข้มงวด การจ่ายเงินนอกระบบให้เจ้าหน้าที่รัฐ และรถขนส่งเถื่อน รถขนส่งผิดกฎหมาย

3. ขีดความสามารถการปฏิบัติการและแข่งขัน

ขีดความสามารถการปฏิบัติการ

สรุปผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดขีดความสามารถในการปฏิบัติการ ในการแข่งขันของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนน

3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตัวชี้วัดขีดความสามารถการปฏิบัติการ ให้ประสบความสำเร็จ การขนส่งของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนน ในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสปป.ลาว ตัวชี้วัดการปฏิบัติการให้ประสบความสำเร็จ มีทั้งหมด 15 ตัวชี้วัด ดังนี้

- 3.1.1 ต้นทุนในการปฏิบัติงานขนส่งต่อหน่วยสินค้า
- 3.1.2 ความเสียหายระหว่างการขนส่ง
- 3.1.3 ความเสียหายจากการขนส่งที่ผิดพลาด
- 3.1.4 อัตราการขนส่งคืนสินค้าจากลูกค้า
- 3.1.5 จำนวนข้อร้องเรียนเนื่องจากการขนส่ง
- 3.1.6 อัตราความเสียหายของสินค้าที่เกิดขึ้นจากการขนส่ง
- 3.1.7 จำนวนครั้งของรถบรรทุกที่ออกช้าต่อจำนวนเที่ยววิ่งทั้งหมด
- 3.1.8 การเข้ารับสินค้าจากผู้ว่าจ้างตรงตามเวลา
- 3.1.9 ความถูกต้องของการขนส่ง (ถูกที่ ครบถ้วนและทันเวลา)

- 3.1.10 ความสามารถในการขนส่งสินค้าให้กับลูกค้าตรงตามเวลาที่กำหนด
- 3.1.11 จำนวนรถที่มาทำการรับสินค้านั้นตรงตามสัญญาขนส่ง
- 3.1.12 จำนวนรถเสียไม่สามารถมารับสินค้า
- 3.1.13 ค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาต่อรายได้ทั้งสิ้น
- 3.1.14 พนักงานได้เข้ารับการอบรมต่อจำนวนลูกค้าที่มี
- 3.1.15 ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมพนักงานต่อรายได้

ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดขีดความสามารถ

1. ต้นทุนและผลตอบแทนในการปฏิบัติงานขนส่งต่อหน่วยสินค้า ผู้ประกอบการได้มีการคิดผลตอบแทนเป็นเที่ยว รับขนส่งแบบเหมารวมเป็นเที่ยว คิดค่าขนส่งเป็นต้นและคิดค่าขนส่งเป็นกล่องกระดาษที่ขึ้นกับประเภทสินค้า
 2. ความเสียหายระหว่างการขนส่ง โดยรวมจะเกิดอยู่ระหว่าง 1 – 5 ครั้งต่อปี ผู้ประกอบการขนส่งได้คิดใช้ค่าเสียหายให้ลูกค้า อยู่ระหว่าง 100,000 – 500,000 ขึ้นกับมูลค่าที่เสียหายของประเภทสินค้า
 3. ความเสียหายจากการขนส่งที่ผิดพลาด โดยรวมจะเกิดอยู่ที่ 1-2 ครั้งต่อปี มีค่าชดใช้ความเสียหายอยู่ระหว่าง 500,000 – 3,500,000 กีบ
 4. อัตราการขนส่งคืนสินค้าจากลูกค้า ผู้ประกอบการขนส่งสินค้ายังไม่เคยมีลูกค้าส่งคืนสินค้าซักครั้งที่ผ่านมา
 5. จำนวนข้อร้องเรียนเนื่องจากการขนส่ง พบว่า น้อยกว่า 2 ครั้งต่อปี อันเนื่องมาจากกล่องที่หุ้มห่อสินค้าพังทำให้ลูกค้าไม่สบายใจ เวลารับมอบสินค้าไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด และคนขับรถ พุดไม่สุภาพกับลูกค้า แต่ที่ผ่านมาไม่มีค่าเสียหายใด ๆ จากข้อร้องเรียนดังกล่าว
 6. อัตราความเสียหายของสินค้าที่เกิดขึ้นจากการขนส่ง โดยรวม แล้วผู้ประกอบการขนส่งมีค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการขนส่ง 1-3 ครั้งต่อปี สาเหตุหลักมาจากการเกิดอุบัติเหตุ ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นอยู่ระหว่าง 5,000,000 – 50,000,000 กีบ
 7. จำนวนครั้งของรถบรรทุกที่ออกซ้ำต่อจำนวนเที่ยววิ่งทั้งหมด พบว่า ผู้ประกอบการขนส่งสามารถปฏิบัติได้ดีจะเกิดขึ้นน้อยมาก
- ตัวชี้วัดขีดความสามารถการปฏิบัติการ 8 ตัวชี้วัด ดังลุ่มนี้
8. การเข้ารับสินค้าจากผู้ว่าจ้างตรงเวลา
 9. ความถูกต้องของการขนส่ง (ถูกที่ ครบถ้วนและทันเวลา)
 10. ความสามารถในการขนส่งสินค้าให้กับลูกค้าตรงตามเวลาที่กำหนด
 11. จำนวนรถที่มาทำการรับสินค้านั้นตรงตามสัญญาขนส่ง

12. จำนวนรถเสียไม่สามารถมารับสินค้าได้
 13. อัตราค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาต่อรายได้ทั้งสิ้น
 14. สัดส่วนพนักงานที่ได้รับการอบรมต่อจำนวนลูกค้าที่มี
 15. อัตราค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมพนักงานต่อรายได้ทั้งสิ้น
- มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ขีดความสามารถการปฏิบัติการการขนส่งสินค้า

ให้ความสำคัญในการปฏิบัติการการให้บริการลูกค้า เช่น ความถูกต้องของการขนส่ง (รถที่ ครบถ้วนและทันเวลา) และจำนวนรถที่มาทำการรับสินค้านั้นตรงตามสัญญาขนส่ง จากตัวชี้วัดที่กล่าวมานั้น ผู้ประกอบการขนส่งได้ให้ความสำคัญและก็ปฏิบัติการได้ดี ในส่วนของการที่เป็นรายได้ของบริษัท

ขีดความสามารถการปฏิบัติการในการพัฒนาบริษัท

ผู้ประกอบการขนส่งไม่ได้ให้ความสำคัญมากนัก โดยเฉพาะตัวชี้วัดขีดความสามารถที่ เป็นค่าใช้จ่ายและการพัฒนาต่อรายได้ไม่ได้ให้ความสำคัญเลย และตัวชี้วัดที่ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมพนักงานต่อรายได้ทั้งสิ้นแทบจะไม่มีเลย

ในความคิดเห็น ของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนน ต่อตัวชี้วัดขีดความสามารถในการปฏิบัติการเพื่อเป็นการพัฒนาบริษัท ในสัดส่วนพนักงานที่ได้รับการอบรมต่อจำนวนลูกค้าที่มี ให้ความสำคัญน้อยนั้น พนักงานที่ได้รับการอบรมจากทางบริษัทจัดขึ้นเพื่อพัฒนาบริษัท หรือบริษัทส่งไปอบรมด้วยทุนของบริษัทไม่ได้มีต้นทุนในส่วนนี้ ที่มีพนักงานไปอบรมก็เป็นทางภาครัฐหรือเป็นทุนช่วยเหลือจากต่างชาติ ในอัตรา 1 ครั้งต่อปีแต่ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับการอบรม การปฏิบัติการของผู้ประกอบการที่เป็นตัวชี้วัดขีดความสามารถ ในการพัฒนาบริษัทถือว่าผู้ประกอบการมองข้ามในส่วนนี้ไป โดยไม่ให้ความสำคัญเลย

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผู้ประกอบการขนส่งลาวด้วยกันและต่างชาติ

จากการเปรียบเทียบ ขีดความสามารถ ในการแข่งขันที่มีตัวชี้วัดทั้งหมด 16 ตัวชี้วัด พบว่า ผู้ประกอบการขนส่งลาวด้วยกันมีขีดความสามารถในการให้บริการที่ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการจากประเทศไทยแล้ว ผู้ประกอบการลาวยังไม่มีขีดความสามารถที่จะไปแข่งขันได้ ซึ่งผู้ประกอบการจากประเทศไทยมีความพร้อมในการให้บริการได้ดีกว่ามาก

เมื่อเปรียบเทียบผู้ประกอบการขนส่งลาวด้วยกันและต่างชาติในแต่ละตัวชี้วัดการปฏิบัติการ ทั้ง 16 ตัวชี้วัด ได้ดังนี้

1. ความพร้อมทางด้านเงิน ผู้ประกอบการขนส่งลาวได้มีความพร้อมในด้านการเงินที่ดีกว่าคู่แข่งที่เป็นผู้ประกอบการขนส่งลาวด้วยกันและผู้ประกอบการขนส่งจากประเทศไทย

การที่ผู้ประกอบการขนส่งลาวที่คิดว่ามีความพร้อมทางการเงินดีกว่าคู่แข่งจากไทยนั้น การที่ต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศ สปป.ลาว มีข้อจำกัดทางการลงทุนหลายด้าน ทำให้การที่จะมาลงทุนนั้นทำให้มีวงเงินจำกัด และการเปลี่ยนแปลงทางการลงทุนยังไม่คงที่ที่ต่างชาติมีวงเงินในการจดทะเบียนไม่มากนัก และทำให้เงินหมุนเวียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร

2. ความสามารถในการกู้ยืมเงินทุน ในการเปรียบเทียบผู้ประกอบการขนส่งลาวด้วยกัน และไทย ผู้ประกอบการขนส่งลาว ได้มีขีดความสามารถในการกู้ยืมได้ดีกว่าคู่แข่ง เพราะผู้ประกอบการขนส่งลาวสามารถกู้ยืมเงินได้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าผู้ประกอบการขนส่งต่างชาติ

3. การบริหารต้นทุนในการดำเนินการการขนส่ง ของผู้ประกอบการขนส่งลาวในการให้บริการภายในประเทศก็เป็นต้นทุนที่ผู้ใช้บริการยอมรับได้ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการขนส่งไทยแล้วผู้ประกอบการขนส่งลาว ยังแข่งขันกับผู้ประกอบการขนส่งไทยไม่ได้ แสดงให้เห็นผู้ประกอบการขนส่งจากไทยมีขีดความสามารถในการบริหารทางด้านต้นทุนได้ดีกว่า

4. อัตราค่าขนส่งสินค้าภายในประเทศ ของผู้ประกอบการขนส่งลาวมีอัตราค่าขนส่งที่ใกล้เคียงกันคิดราคาค่าขนส่งไม่แตกต่างกัน แต่เป็นค่าขนส่งที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการขนส่งไทย

5. ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของผู้ประกอบการขนส่งลาว ในนครหลวงเวียงจันทน์ และในประเทศ สปป.ลาว แล้วผู้ประกอบการขนส่ง มีชื่อเสียงลูกค้ามีความสนใจในการให้บริการผู้ใช้บริการก็รู้จักกันเป็นจำนวนมาก ถ้าเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการขนส่งจากประเทศไทย ผู้ประกอบการขนส่งลาวสามารถแข่งขันได้

6. คุณภาพของบุคลากรภายในองค์กร ในประเด็นความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ของผู้ประกอบการขนส่งลาวมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ในการให้บริการขนส่งทางถนนภายในประเทศเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการขนส่งลาวด้วยกันไม่แตกต่างกัน ถ้าเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการขนส่งไทย ผู้ประกอบการไทย มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ดีกว่าผู้ประกอบการลาว

7. คุณภาพของพนักงานขับรถ ของผู้ประกอบการขนส่งลาวมีความสามารถในการขับรถของพนักงาน ในการขนส่งสินค้าให้ลูกค้าได้ดีเฉพาะภายในประเทศ ถ้าเป็นพนักงานขับรถจากไทยเมื่อเปรียบเทียบกับพนักงานขับรถของลาว คนขับไทยมีความสามารถดีกว่าลาว เพราะพนักงานขับรถไทยมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ในการขับรถขนส่งสินค้าทางถนน ทั้งภายในประเทศ และขนส่งสินค้าข้ามพรมแดน

8. ความพร้อมด้านรถขนส่งในด้านสภาพตัวรถและจำนวนรถ การให้บริการขนส่งสินค้าทางถนน ของผู้ประกอบการขนส่งใช้รถกระบะบรรทุก และรถตู้บรรทุกในการให้บริการ

ลูกค้าสามารถให้บริการได้เพียงพอกับความต้องการ แต่ยังไม่สามารถให้บริการได้ครบถ้วน ทางด้านประเภทรถขนส่งสินค้า ได้ทุกประเภทรถขนส่ง ทางด้านสภาพตัวรถขนส่งสินค้าส่วนมากแล้วเป็นรถขนส่งที่ไม่ได้มาตรฐานและก็ไม่ผ่านการตรวจสอบที่เป็นมาตรฐานการขนส่ง แผนการซ่อมรถที่เป็นมาตรฐานก็ไม่มี ถ้าเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการขนส่งไทยแล้วถือว่ายังผู้ประกอบการขนส่งไทยดีกว่าในการให้บริการทางด้านสภาพตัวรถและจำนวนรถขนส่งในแต่ละประเภท

9. ความพร้อมด้านเทคนิคการบริหารจัดการ โดยเฉพาะด้านการจัดการ โลจิสติกส์ การให้บริการการขนส่งของผู้ประกอบการขนส่งลาวมีความรู้ทางการขนส่งทางถนนเพียงด้านเดียวเป็นส่วนมาก และมีความความใจการจัดการทางด้าน โลจิสติกส์ คือการขนส่ง แต่ผู้ประกอบการขนส่งไทยเข้าใจความหมายของการจัดการทางด้าน โลจิสติกส์ มากกว่าการขนส่งเพียงด้านเดียว

10. ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เช่น ซอร์ฟแวร์ ฮาร์ดแวร์ และพีพีแอล ผู้ประกอบการขนส่งลาวยังขาดนำใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในทุก ๆ ด้าน มีการนำใช้ Microsoft Office Word และ Microsoft Office Excel ในงานพิมพ์ งานธุรการทั่วไปและงานบัญชีเท่านั้น และการติดต่อสื่อสารด้านต่าง ๆ ผ่านระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตในการส่งสินค้า มีการนำใช้ไม่มากนัก ส่วนผู้ประกอบการขนส่งไทย โดยส่วนมากแล้วได้มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ เช่น ซอร์ฟแวร์ ฮาร์ดแวร์ และพีพีแอล

11. การเก็บบันทึกข้อมูลสถิติการดำเนินงาน ได้มีการเก็บบันทึกข้อมูล การให้บริการในแต่ละวัน ไว้เพื่อทราบปริมาณการให้บริการและรายได้ของบริษัทเท่านั้น ไม่ได้เอาข้อมูลที่บันทึกไว้ไปเพื่อพัฒนาบริษัทแต่อย่างใด

12. ความสามารถในการเข้าถึงตลาดเป้าหมาย ผู้ประกอบการขนส่งลาวมีผู้มาใช้บริการที่เป็นลูกค้าประจำและลูกค้าจร การเข้าหาตลาดเป้าหมายภายในประเทศได้ดีสามารถแข่งขันกันได้ดีกับผู้ประกอบการขนส่งลาวด้วยกัน การให้บริการของผู้ประกอบการขนส่งไทย ถ้ามองการให้บริการลูกค้าที่มีความหลากหลายแล้วการที่จะเข้ามาให้บริการในประเทศ สปป.ลาว การเข้าถึงตลาดเป้าหมายจะเข้าถึงตลาดเป้าหมายได้ดีกว่าผู้ประกอบการขนส่งลาว เพราะมีความหลากหลายในการให้บริการ

13. การบริหารความสัมพันธ์กับลูกค้า การให้บริการลูกค้าภายในประเทศ ผู้ประกอบการขนส่งลาวเองจะเข้าใจความต้องการของผู้ใช้บริการมากกว่าผู้ประกอบการขนส่งไทย ได้ดีกว่าในหลายแง่มุมกว่า

14. ความสามารถในการให้บริการ โดยส่วนมากแล้วผู้ประกอบการขนส่งลาวให้บริการขนส่งสินค้าทางถนนทางเดียว และรถบรรทุกที่ให้บริการก็มีจำกัด บรรทุกสินค้าได้น้อย ต้องใช้รถขนส่งเป็นจำนวนมากในการให้บริการในเส้นทางเดียวกัน

15. การให้บริการเบ็ดเสร็จครบวงจร ของผู้ประกอบการขนส่งลาวยังไม่ครบวงจรของการให้บริการ ให้บริการเพียงการขนส่งสินค้าทางถนนเพียงอย่างเดียวเป็นส่วนมาก มีการให้บริการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบอย่างเช่น ทางถนนแล้วก็ไปต่อทางเรือ ส่วนทางเรือก็เป็นการขนส่งตามแม่น้ำโขงเท่านั้น ทางถนนแล้วก็ไปต่อทางอากาศเป็นต้น การให้บริการเบ็ดเสร็จครบวงจรยังแข่งขันกับผู้ประกอบการขนส่งจากประเทศไทยไม่ได้ เพราะให้บริการขนส่งสินค้าทางถนนเพียงด้านเดียวเป็นส่วนมาก

16. การวิสัยทัศน์ในการดำเนินธุรกิจ การให้บริการของผู้ประกอบการขนส่งลาว ได้ให้บริการขนส่งสินค้าทางถนนตามวิถีทางที่ได้ให้บริการมาแต่ดั้งเดิม ไม่ได้พัฒนาการให้บริการให้มีความตรงตามความเป็นจริงของการให้บริการ ขาดการวางแผนการให้บริการในระยะยาว ทำให้คู่แข่งที่เป็นผู้ประกอบการขนส่งไทย มีขีดความสามารถในการให้บริการมากกว่า

4. วิสัยทัศน์ ความคิดเห็นต่อการแข่งขัน และการปรับตัวจากการเปิดเสรีการค้าบริการขนส่งสินค้าทางถนน ในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว มีดังนี้

4.1 ปัญหา/ อุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เมื่อมีการเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างลาวกับประเทศคู่ค้า โดยมีความคิดเห็น ของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนน ในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทำการประเมินปัญหา/ อุปสรรคดังกล่าว พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความคิดเห็น ว่า อุตสาหกรรมโลจิสติกส์มีการตัดราคามากยิ่งขึ้น รองลงมา คือ อุตสาหกรรมโลจิสติกส์มีการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น เพราะในปัจจุบันนี้ผู้ประกอบการต่างชาติได้เข้ามาร่วมลงทุนกับผู้ประกอบการลาวตั้งบริษัทในนครหลวงเวียงจันทน์มากขึ้น

ในวันที่ 1 มกราคม 2558 อาเซียนรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นตลาดเดียวฐานการผลิตเดียว ทำให้การค้าการบริการเสรีมากขึ้น โดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้ประกอบการยังไม่รู้และไม่เข้าใจว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการค้าการบริการเสรีมันคืออะไร และยังขาดความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรม โลจิสติกส์หรือธุรกิจโลจิสติกส์ มีความเข้าใจเพียงว่าเป็นการค้าการขนส่ง

4.2 ผลของการรวบรวมความคิดเห็น แนวทางการตลาดการแข่งขันในปัจจุบัน และอนาคตหลังการเปิดเสรี ว่ามีอุปสรรคหรือความยากทางการแข่งขัน ของตลาดในประเทศระหว่างผู้ประกอบการชาวลาวและผู้ประกอบการต่างชาติ ผู้ประกอบการขนส่งลาวจะเสียเปรียบ ดังนี้

4.2.1 การบริหารจัดการในการให้บริการ

4.2.2 การบริหารต้นทุนของการขนส่ง

4.2.3 คุณภาพของคนขับรถและพาหนะที่รับใช้ในการขนส่ง

4.2.4 ความรู้ความสามารถของพนักงานในองค์กรเกี่ยวกับระบบโลจิสติกส์

4.2.5 การนำใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่

4.3 ผลของการรวบรวมความคิดเห็น แนวทางการตลาด การแข่งขันในปัจจุบันและอนาคตหลังการเปิดเสรี ว่ามีการปรับตัวของบริษัทผู้ประกอบการชาวลาวด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.3.1 ผู้ประกอบการลาวต้องรวมตัวกันแล้วจัดสรรให้เป็นระบบการให้บริการให้มาก

4.3.2 กระทรวงโยธาธิการและขนส่ง ต้องมีการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปิดเสรีการขนส่งให้มากขึ้น โดยเฉพาะด้านการบริหารจัดการด้านต้นทุน โลจิสติกส์

4.3.3 ปรับปรุงคุณภาพรถบรรทุกให้ได้มาตรฐานของการให้บริการการขนส่งระดับภูมิภาคและสากล

4.3.4 พัฒนาศักยภาพคน ทางด้านความรู้ความสามารถ ในการให้บริการการขนส่งและระบบโลจิสติกส์

4.3.5 รัฐบาลต้องส่งเสริมการลงทุน การเข้าหาแหล่งทุน และอำนวยความสะดวกในการกู้ยืมเงินในการลงทุน

4.4 เมื่อมีการเปิดเสรีประเทศที่เป็นคู่แข่งที่มีศักยภาพมากที่สุด

ประเทศที่เป็นคู่แข่งที่มีขีดความสามารถมากที่สุด โดยรวม ดังนี้

4.4.1 ประเทศที่เป็นคู่แข่งที่มีขีดความสามารถเป็นอันดับ 1 ได้แก่ผู้ประกอบการขนส่งประเทศไทย

4.4.2 ประเทศที่เป็นคู่แข่งที่มีขีดความสามารถเป็นอันดับที่ 2 ได้แก่ผู้ประกอบการขนส่งประเทศจีน

4.4.3 ประเทศที่เป็นคู่แข่งที่มีขีดความสามารถเป็นอันดับที่ 3 ได้แก่ผู้ประกอบการขนส่งประเทศเวียดนาม

ถ้าวิเคราะห์เป็นภาคของการขนส่ง ที่ผู้ประกอบการขนส่งสินทางถนน ในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว ให้บริการแล้วได้ ดังนี้

1. การให้บริการการขนส่งสินทางถนน ทางภาคเหนือของ ประเทศ สปป.ลาว ผู้ประกอบการขนส่งที่ให้บริการขนส่ง ให้ความสำคัญเห็นประเทศที่เป็นคู่แข่งที่มีขีดความสามารถเป็นอันดับ 1 ได้แก่ผู้ประกอบการขนส่งประเทศจีน รองลงมาประเทศไทย และอันดับที่ 3 ประเทศลาว

2. การให้บริการการขนส่งสินทางถนน ทางภาคกลางของ ประเทศ สปป.ลาว ผู้ประกอบการขนส่งที่ให้บริการขนส่ง ให้ความสำคัญเห็นประเทศที่เป็นคู่แข่งที่มีขีดความสามารถเป็น

อันดับ 1 ได้แก่ผู้ประกอบการขนส่งประเทศไทย รองลงมาประเทศจีน และอันดับที่ 3 ประเทศลาว

3. การให้บริการการขนส่งสินค้าทางถนน ทางภาคใต้ของ ประเทศ สปป.ลาว
ผู้ประกอบการขนส่งที่ให้บริการขนส่ง ให้ความคิดเห็น ประเทศที่เป็นคู่แข่งที่มีขีดความสามารถ
เป็นอันดับ 1 ได้แก่ผู้ประกอบการขนส่งประเทศเวียดนาม รองลงมาประเทศไทย และอันดับที่ 3
ประเทศลาว

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินขีดความสามารถ ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนน
ในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะดังนี้

แนวทางการช่วยเหลือจากภาครัฐ

1. ต้องจัดการวางเป้าหมายในการพัฒนาผู้ประกอบการขนส่ง
2. การปรับปรุงพื้นฐานการจัดการการขนส่งอย่างมีระบบ
3. การให้ความรู้อย่างต่อเนื่องกับผู้ประกอบการขนส่งในด้านวิชาการ และการนำ

ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

4. การรับรู้ถึงมาตรฐานงานบริการ โลจิสติกส์สาขาการขนส่งทางถนนของ
ผู้ประกอบการขนส่ง

5. การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เรื่อง โลจิสติกส์ การเปิดเสรีการค้าและการแข่งขัน
6. การประชาสัมพันธ์กลยุทธ์การพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศ
7. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งให้สามารถรับน้ำหนักได้ตามมาตรฐานสากล
8. การจัดเก็บข้อมูลผู้ประกอบการอย่างมีระบบและสามารถที่นำไปใช้ได้จริง
9. ความชัดเจนและเป็นเรื่องเดียวกันของกฎหมายกับการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่

ที่รับผิดชอบโดยตรงจรรยาบรรณ การขนส่ง นำหนักบรรทุกและความปลอดภัย

แนวทางการช่วยจากภาคเอกชน

1. การเรียนรู้วิทยาการจัดการใหม่ ๆ จากผู้ประกอบการขนส่งต่างชาติ
2. การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และการร่วมกันไม่ทำผิดกฎหมาย กฎระเบียบ

การขนส่งทางถนน

3. การรวมกลุ่มกันเพื่อการต่อรองต้นทุนให้สามารถอยู่ได้ด้วยต้นทุนที่เป็นเอกภาพกัน
4. เปลี่ยนการแข่งขันด้านราคาเป็นการแข่งขันด้านคุณภาพการบริการ
5. เปิดรับวิทยาการใหม่ ๆ และการสร้างมาตรฐานการทำงาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อยืนยัน ตัวชี้วัดชี้วัดความสามารถการขนส่ง โดยการสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนนในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว เพื่อนำผลวิจัยมาเปรียบเทียบกับผลวิจัยครั้งนี้
2. ควรจะศึกษา และวิจัยเรื่องการประเมินขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนน ในนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว กับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่นอกเขตนครหลวงเวียงจันทน์ด้วย โดยอาจจะสำรวจแยกเอาตัวแทนจังหวัดละ 1 หรือ 2 บริษัท ที่เป็นบริษัทใหญ่ เพื่อเป็นการขยายผลสำรวจให้ครอบคลุมให้มากขึ้น และเปรียบเทียบกับผลของการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University